

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
23 травня 2013 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Споживачі отримуватимуть правдиву інформацію *Олена Ромашикіна, "Голос України"*3

Єдиний законопроект, який учора дістав підтримку сесійної зали в першому читанні, — зміни до Закону «Про молоко та молочні продукти» та інших законодавчих актів щодо посилення заходів боротьби з фальсифікацією молочних продуктів.

Аграріїв знов оподаткують *Наталія Білоусова, «День»*4

Відповідний законопроект № 2059а «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо збору за користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення)» зареєстрували голова парламентського комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Г.Калетник та перший віце-спікер парламенту, І.Калетник. Це забезпечить 3,5—4,5 мільярда гривень додаткових надходжень до місцевих бюджетів.

А рука тягнеться й тягнеться... *Анна Даниленко, "Україна молода"*5

Позавчора «фільтр» громадського руху «Чесно» «зловив» комуніста П.Цибенка, який тиснув кнопку замість відсутньої колеги по партії І.Спіріної. На цьому ж засіданні при голосуванні за розгляд скороченої процедури контролю за обігом лікєро-горілочаних виробів тиснув кнопку за «регіонала» Я.Сухого його соратник Б.Дейч.

Іх дні сочтєны *Ірина Лопатина, "КоммерсантЪ" (Україна)*6

Вчера же 26 помішников народных депутатов под руководством четырех членов парламентской фракции "Свобода" прорвались в сессионный зал, где планировалось рассмотреть 130 земельных вопросов. Общественные активисты расстелили у входа в здание столичной мэрии малиновую дорожку и установили там же щит с надписью "11 дней".

Оппозиция выдвинула второго кандидата в Высший совет юстиции *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Україна)*7

Вчера в пресс-службе партии "Свобода" заявили о выдвижении народного депутата О.Махницкого кандидатом на пост члена Высшего совета юстиции по квоте парламента. Согласно закону "О Высшем совете юстиции", Рада назначает по своей квоте трех из 20 членов Совета, при этом двое из них должны быть судьями.

Минфин беретсє за пистолет *Олег Гавриш, Юрий Панченко, "КоммерсантЪ" (Україна)*7

Водителям стоит приготовиться к очередному подорожанию бензина. Минфин вынес на рассмотрение Кабинета министров законопроект о повышении сразу на 50% акцизного сбора на бензин и дизтопливо. В министерстве считают, что это позволит найти средства на ремонт дорог, но в результате бензин может подорожать на 2 грн за литр, ожидают участники рынка. Эксперты сомневаются в эффективности этой меры.

"Опозиція має не допустити Тягнибока до другого туру" Журнал «Країна».....9

С.Головатий: "Відбулася договірنا нічия. Головний наслідок – побиття журналістів. Такого не може бути, щоб на мирних зібраннях бандити били людину, а міліція ніяк не реагує. Це – посадовий злочин. Міліція – співзлочинці. Мусить бути політична відставка відповідальних. Оце і будуть європейські цінності".

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Олександр Голуб: "Опозиція навмисно провалила голосування за скасування депутатської недоторканності" ГолосUA.....10

"Усі ті, хто не голосував за скасування депутатської недоторканності, показали своє небажання це робити. Та й взагалі, тема депутатської недоторканності протягом вже довгих років є такою своєрідною кулькою в пінг-понгу, тобто грою з виборцями. Депутати, як правило, «голосують» за це не в залі, або говорять, що голосуватимуть за позбавлення недоторканності, при цьому твердо знаючи, що це питання не набере голосів".

Оппозиция сдает Донбасс. Куёт победу Януковичу ОстроВ12

Три главные украинские оппозиционные силы со времени окончания парламентских выборов не могут организовать в Донецке ничего, что могло бы хоть отдаленно сравниться с грандиозным митингом Партии регионов. И дело тут отнюдь не в столь любимом властью утверждении, что в Донбассе никто не поддерживает оппозицию, а в нежелании самой оппозиции сделать хоть что-нибудь в самом трудном для нее регионе.

Как соратники Ющенко ковали победу Януковича Главком.....14

Очевидно, Т.Засухе не судьба вернуться в Верховную Раду, ведь, по последним данным наших источников, руководство ПР не желает вновь видеть ее кандидатом. А на право побороться за мандат вместо Засухи якобы претендуют губернатор Присяжнюк и вице-премьер Ю.Бойко. Которые между собой, несмотря на давние хорошие отношения, из-за этого нынче не слишком ладят.

БЛОГИ

Леся Оробець: «Українські сироти в обмін на державну посаду?» pravda.com.ua.....16

У кулуарах Ради відкрито подекують, нібито саме колишня омбудсман стоїть за різкими змінами в позиції провладної фракції стосовно приєднання України до Гаазької конвенції з міждержавного усиновлення. Мовляв, експерименти з підсиджування В.Лутковської наприкінці минулого року завершилися пшиком – от вона й мітить на крісло уповноваженого Глави держави з прав дитини Ю.Павленка.

Ігор Єремєєв: «Позафракційні депутати повинні бути почутими» pravda.com.ua.....18

Вчора, 22 травня на вимогу позафракційних надати слово народному депутату О.Донію, як опозиційні так і провласні політичні сили виступили проти! Що це?! Страх почути правду про те, що відбувається в державі чи у парламенті, або просто політичний нігілізм? Але ж факт залишається фактом.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

У Криму вибухнув дипломатичний скандал "Студія "1+1", ТСН.....19

Київрада продовжує свою роботу ICTV, Факти20

Скандал в Кабміні Інтер, Подробности.....21

Запрошувати Генпрокурора – передчасно 5 канал, Час новин23

Події у Київській раді стали приводом для словесних баталій у парламенті <i>ТВі, Сьогодні</i>	23
Свободовці из Верховной Ради выломали дверь в сессионный зал Киевсовета <i>ТРК "Украина", События</i>	24
Фінансовим пірамідам – зась! <i>УТ-1, Підсумки дня</i>	24
Володимир Бондаренко: «Модерні «Вишинські» та інтелектуальне убозтво – це сьогоднішній парламент» <i>Радіо Свобода, Точка зору</i>	25

Друковані видання

Споживачі отримуватимуть правдиву інформацію

Олена Ромашикіна, "Голос України"

Єдиний законопроект, який учора дістав підтримку сесійної зали в першому читанні, — зміни до Закону «Про молоко та молочні продукти» та інших законодавчих актів щодо посилення заходів боротьби з фальсифікацією молочних продуктів.

За словами одного з авторів законопроекту, народного депутата Андрія Деркача (ПР), чинне законодавство не повною мірою врегульовує відносини щодо отримання споживачем однозначної інформації про продукт. «На жаль, сьогодні виробники продуктів, які тільки частково містять натуральні складові, через використання оманливої термінології — «молочний продукт», «молочний напій», «сирний продукт», «кисломолочний продукт», «творожний продукт», «сметанковий продукт» — створюють у споживача хибну уяву про натуральну сутність продукту і той сприймає їх як повноцінні натуральні продукти», — сказав він.

Законопроект встановлює чітке розмежування між молочними продуктами та продуктами, які містять заміники молочних складових, через введення терміну «молоковмісні продукти». Водночас на торговельних полицях з метою недопущення введення в оману споживачів та захисту їх інтересів пропонується розміщувати молочні продукти окремо від молокозмісних.

Водночас Верховна Рада відхилила проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного та рослинного світу. Як зауважив під час доповіді секретар Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Євген Балицький, документ спрямований на усунення численних недоліків в низці законів природоохоронного спрямування.

Під час обговорення цього законопроекту лідер «Батьківщини» Арсеній Яценюк виступив із заявою, в якій зазначив, що журналістів, які звернулися до керівника уряду з вимогою розслідувати факти побиття журналістів 18 травня, просто виставили із засідання. «Прем'єр прийняв унікальне за своєю зневагою до українського народу та журналістики рішення. Він зобов'язав виставити 10 журналістів, які до нього як до Прем'єр-міністра звернулися із законною, конституційною вимогою. Ганьба такому прем'єру і такій владі», — сказав він. Обурення лідера фракції «Батьківщина» підтримали й представники «УДАР» та «Свободи».

Натомість Ганна Герман (ПР) у словах вибачення І. Геращенко (депутат вибачилася перед журналістами за те, що їх професія знову стала небезпечною) побачила визнання провини у влаштуванні провокації. «Це неправильно — відволікати увагу від своїх провальних акцій побиттям журналістів. Тому ми будемо вимагати, щоб замовників провокації обов'язково було знайдено. Щоб до відповідальності було притягнуто не лише виконавців, а й замовників цієї провокації. Також ми вимагатимемо, щоб ті лідери, які дають замовлення на масові акції,

відповідали перед суспільством за порядок на цих акціях. Якщо вони беруться за те, щоб протестувати, значить, мають утримувати порядок, так, як це робила Партія регіонів на своїх заходах», — заявила вона.

Сесія також відхилила («за» — 177) проект закону про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо зарахування екологічного податку. Підготовлений Іриною Сех («Свобода») законопроект передбачав зміну з

1 січня 2014 року нормативів відрахування екологічного податку (крім податку за радіоактивні відходи) до спеціального фонду державного і місцевих бюджетів. Зокрема, до держбюджету пропонувалося зараховувати 30 відсотків екологічного податку, а до місцевих бюджетів — 70 відсотків.

Більшість депутатів не підтримали й зміни до Закону «Про адміністративні послуги» (щодо усунення можливостей корупції під час надання адміністративних послуг). Як зауважила один з авторів проекту Оксана Продан, ці зміни спрямовано на обмеження контакту суб'єктів звернення з органами державної влади під час отримання адміністративних послуг. За результатами голосування законопроект було відправлено на доопрацювання.

Під час виголошення заяв народний депутат від фракції «УДАР» Ірина Геращенко зажадала вибачень від Партії регіонів перед українськими журналістами та суспільством.

«Ми хочемо звернутися до жінок антифашист-ської фракції Партії регіонів. Шановні колеги, коли стався інцидент зі сніжками, всі лідери опозиції вибачилися перед вами. Чомусь ми не почули від ваших антифашистських вождів вибачень перед нашою колегою Ольгою Сніцарчук. Сьогодні бути журналістом небезпечно в Україні, і за це не несе відповідальності жодна людина. Сьогодні міліції довіряє один відсоток населення. Це менше, ніж самих міліціонерів, бо вони знають, що відбувається у відділках. Після вчорашнього виступу міністра внутрішніх справ цей прошарок скотився до нуля», — заявила І. Геращенко.

Голова Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності В'ячеслав Кириленко («Батьківщина») привернув увагу колег до святкування 200-річчя з дня народження Т. Шевченка, яке відзначатимуть наступного року.

Депутат зазначив також, що школярі протягом навчального року, «як на паломництво мають їздити до Канева, Моринців, Кирилівки та до всіх інших місць, пов'язаних із Шевченком».

Із днем народження вітали лідера фракції «Батьківщина» Арсенія Яценюка.

В'ячеслав Кириленко: «Згадаймо досвід інших націй, які відзначали ювілеї своїх геніїв. Уся Польща говорила про Міцкевича, австрійці — про Моцарта, росіяни — про Пушкіна. У нас жоден телеканал про Шевченка не згадує, як державний, так і приватний. Це так триває підготовка? Будемо мовчати до 9 березня наступного року і звітувати, що оргкомітет провів стільки-то формальних акцій? Де візуальна реклама? Де бачимо на рекламних бордах цитати з його незабутніх віршів? Ніде нічого немає. Отак влада готується до ювілею Шевченка».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=292148>

Аграріїв знов оподаткують

Наталія Білоусова, «День»

В Україні пропонують розширити систему місцевих податків за рахунок запровадження збору за користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення. Відповідний законопроект № 2059а «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо збору за користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення)» зареєстрували голова парламентського комітету з питань аграрної політики та земельних відносин, депутат від фракції Партії регіонів Григорій Калетник та перший віце-спікер парламенту, депутат фракції Комуністичної партії України Ігор Калетник. Це забезпечить, за оцінками розробників, 3,5—4,5 мільярда гривень додаткових надходжень до місцевих бюджетів.

Законопроектом передбачається внести зміни до статті 10 Податкового кодексу України і доповнити Розділ XII «Місцеві податки та збори», доповнивши новою статтею 2681. Запропоновані зміни запроваджують до системи місцевих податків і зборів України збір за користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення.

Платниками збору будуть власники земель сільськогосподарського призначення (ріллі), не передані в оренду, а також орендарі земель сільськогосподарського призначення (ріллі), окрім земель присадибного фонду. Ставка збору за гектар земель сільськогосподарського призначення (ріллі) становить 80 гривень з урахуванням встановленого індексу споживчих цін. Пропонується встановити, що базовим податковим (звітним) періодом для сплати збору є календарний рік, який починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку з отриманням права користування, власності, у тому числі оренди, на нові земельні ділянки може бути менш як 12 місяців).

Підставою для нарахування збору є дані державного земельного кадастру і державного реєстру прав на нерухоме майно. Нарахування фізичним особам сум збору здійснюється органами, що забезпечують формування і реалізацію єдиної державної податкової політики, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення збору.

У разі переходу права власності чи оренди на земельну ділянку сільськогосподарського призначення (ріллі) від одного власника чи орендаря до іншого протягом календарного року, збір сплачується попереднім власником чи орендарем за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності чи оренди згаданої земельної ділянки, а новим власником чи орендарем — починаючи з місяця, в якому у нового власника чи орендаря виникло право власності, оренди земельної ділянки.

Згідно з текстом законопроекту, землевласники та орендарі сплачують збір з дня виникнення права власності чи оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення (ріллі), окрім земель присадибного фонду. Зібрані кошти зарахують до місцевих бюджетів.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/ekonomika/agrariyv-znov-opodatkuuyut>

А рука тягнеться й тягнеться...

Анна Даниленко, "Україна молода"

Не минуло й трьох місяців після внесення змін до Регламенту Верховної Ради стосовно жорсткої відповідальності за неперсональне голосування депутатів, а народні обранці знову «кнопкодавлять». Причому вже без гвалту з цього приводу, бійок і спротиву, як це було на початку роботи ВР VII скликання. Частіше на цьому викривають представників Партії регіонів та КПУ. Хоча і в «Батьківщині» іноді голосують чужою карткою «за того хлопця».

Позавчора «фільтр» громадського руху «Чесно» «зловив» комуніста Петра Цибенка, який, порушуючи вимоги Конституції і Регламенту ВР щодо персонального голосування в сесійній залі, тиснув кнопку замість відсутньої колеги по партії Ірини Спіріної. На цьому ж засіданні при голосуванні за розгляд скороченої процедури контролю за обігом лікєро-горілчаних виробів тиснув кнопку за «регіонала» Ярослава Сухого його соратник Борис Дейч.

Загалом від початку VII скликання наглядачі «Чесно» зафіксували вже 80 депутатів, які голосували чужими картками. Так, 16 травня «чесноки» зафіксували, як депутат із фракції ПР Микола Левченко тиснув кнопку замість свого колеги Сергія Кия. А напередодні «регіонал» Сергій Матвієнков голосував замість старожила парламенту Володимира Бойка. Того ж дня працював руками за сусідів по Раді — Нвера Мхітаряна та В'ячеслава Богуслаєва — вже згаданий Ярослав Сухий. Його зафіксували під час нового способу прихованого «кнопкодавства» — під прикриттям соратника, який спеціально став між своїм і сусіднім робочими місцями та, спершись на стіл, намагався прикрити собою руку Сухого. А той, озирнувшись на балкон преси, час від часу голосував від імені вільного місця сусіда між ними. Двома картками одночасно — своєю та Ганни Герман — голосував і «регіонал» Василь Поляков.

Того ж дня «контррозвідка» Партії регіонів вираховувала «кнопкодавів» у опозиції, надавши фотофакт: БЮТівка Ольга Сікора, перебуваючи на місці колеги Володимира Купчака, проголосувала за нього і за себе. А їхній однопартієць Дмитро Шлемко спробував приховати цей випадок, прикриваючи пульт для голосування газетою.

Активіст руху «Чесно» Віталій Шарлай каже, що реакція викритих на гарячому порушників правил голосування різна. В Партії регіонів оприлюднені фото просто ігнорують. А в «Батьківщині» категорично заявляють: «То були не ми». За весь час дії «фільтру» «Чесно» своє голосування за колегу визнав лише один депутат — БЮТівець Андрій Шевченко.

Нагадаємо, що в лютому, коли фракція «УДАР» кілька тижнів тримала блокаду парламентської трибуни, вимагаючи лише особистого голосування, Партія регіонів визнала законність цих вимог, і підтримала зміни до Регламенту, згідно з якими у випадку фіксації «кнопкодавства» картки відсутніх депутатів вилучаються головуючим, а пункт порядку денного ставиться на переголосування. Однак нині з боку порушників почастішали пояснення: це не актуальна проблема, адже рішення щодо голосування здебільшого ухвалює фракція, а не кожен депутат особисто. «Але суть у тому, що це не примха, а норма Конституції», — каже представник руху «Чесно». Дана вимога є принципово важливою в умовах того, що Партія регіонів має лише формальну більшість, яка не є реальною на багатьох сесійних засіданнях.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2273/180/80970/>

Их дни сочтены

Ирина Лопатина, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчерашнее заседание Киевсовета сопровождалось скандалом. К зданию мэрии пришли общественные активисты, чтобы напомнить о том, что полномочия нынешнего состава Киевсовета заканчиваются 2 июня. Они пригрозили после этой даты взять мэрию штурмом. Вчера же 26 помощников народных депутатов под руководством четырех членов парламентской фракции "Свобода" прорвались в сессионный зал, где планировалось рассмотреть 130 земельных вопросов. Общественные активисты расстелили у входа в здание столичной мэрии малиновую ковровую дорожку и установили там же щит с надписью "11 дней". По их словам, именно столько осталось работать нынешнему составу Киевсовета, и они хотят проводить депутатов на последнее заседание.

Напомним, согласно законодательству, все очередные местные выборы в Украине должны проходить в один день раз в пять лет. Последние местные выборы состоялись в октябре 2010 года, но в Киеве они не проводились. Срок полномочий Киевсовета, избранного на внеочередных выборах в мае 2008 года, истекает 2 июня. Представители Партии регионов 19 марта обратились в Конституционный Суд с представлением, в котором попросили найти выход из этой правовой коллизии.

Общественные активисты собрали подписи киевлян под запретом для Киевсовета после 2 июня распоряжаться землей, имуществом и бюджетом города. "Мы предлагаем всем собраться здесь 2 июня в 16.00. Если придут хотя бы 20 тыс. человек, то мы сразу пойдем на штурм здания Киевсовета, захватим его и не позволим людям без полномочий заходить в кабинеты", — заявил активист кампании "Освободим Киев вместе!" Егор Соболев.

Впрочем, депутаты Киевсовета не считали вчерашнее заседание последним. "Сессию я закрывать сегодня не буду, в отпуск никого мы не отправляем, городской совет и дальше будет работать, — заявила секретарь Киевсовета Галина Герега. — Но если в Верховной раде будет принято решение, то мы будем его исполнять". Однако глава фракции Партии регионов Алексей Омельяненко подчеркнул, что если до 2 июня КС и Рада не примут решения, то "незаконную сессию никто собирать не будет".

Заседание Киевсовета началось с опозданием из-за того, что в сессионный зал ворвались 26 помощников народных депутатов под руководством четырех представителей парламентской фракции "Свобода"...

...Народный депутат Андрей Ильенко сообщил журналистам, что на сессию вынесли 130 земельных вопросов "для дерибана Киева в стиле Лени Черновецкого". "Мы хотим узнать, почему участки передадут в аренду прокурорам, почему застроят улицу Воровского возле Львовской площади, почему очередные гектары на Нивках передаются Виктору Пилипишину!" — настаивал народный депутат Игорь Мирошниченко ("Свобода"). Ильенко пояснял, что недопуск помощников народных депутатов на заседание противоречит закону. "Я никаких дверей не выламывал! — убеждал он журналистов. — цена демократии!".

Между тем в разгар рассмотрения земельных вопросов в зале оставался всего один народный депутат от "Свободы" Эдуард Леонов и семь-восемь активистов этой партии. Голосование продолжалось до 21.00. Помимо земельных вопросов, Киевсовет принял вчера ряд других решений, например запретил с 7:00 до 20:00 въезд фур в Киев и присоединил восемь городских кинотеатров к КП "Киевкинофильм". Руководители некоторых кинотеатров не согласны с этим решением. "У Галины Гереги есть пять дней, чтобы ветировать решение, иначе мы обратимся в прокуратуру и суд", — заявила заместитель гендиректора кинотеатра "Киевская Русь" Анна Швец.

<http://www.kommersant.ua/doc/2194544>

Оппозиция выдвинула второго кандидата в Высший совет юстиции *Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)*

Вчера в пресс-службе партии "Свобода" заявили о выдвижении народного депутата Олега Махницкого ("Свобода") кандидатом на пост члена Высшего совета юстиции по квоте парламента. "Все необходимые документы находятся у Председателя Верховной Рады", — говорится в сообщении пресс-службы.

Согласно закону "О Высшем совете юстиции", Рада назначает по своей квоте трех из 20 членов Совета, при этом двое из них должны быть судьями.

Следует отметить, что ранее фракция "Батькивщина" выдвинула на должность члена ВСЮ защитника экс-премьера Юлии Тимошенко Сергея Власенко, которого Высший административный суд 6 марта лишил депутатских полномочий. "В ВСЮ должен быть хотя бы один представитель оппозиции. Выдвижение Сергея Власенко от "Батькивщины" не мешает выдвижению моей кандидатуры, это вправе сделать все фракции. Голосование в Верховной Раде будет тайным, поэтому мне сложно прогнозировать свои шансы", — сказал Махницкий. По словам депутата, вчера комитет по вопросам верховенства права и правосудия единогласно поддержал выдвижение его кандидатуры. "По кандидатуре Сергея Власенко двое воздержались, я поддерживал Власенко", — отметил он.

Народный депутат Дмитрий Шпенюк (Партия регионов) напомнил, что в середине мая комитет рекомендовал назначить членами ВСЮ бывшего главу совета Владимира Колесниченко, председателя Винницкого апелляционного административного суда Виктора Кузьмишина и министра юстиции Александра Лавриновича. "Все эти кандидатуры будут поддержаны большинством в зале. Олег Махницкий на сто процентов соответствует квалификационным требованиям, но с точки зрения политической ситуации в парламенте его шансы минимальны", — сказал Шпенюк.

<http://www.kommersant.ua/doc/2195025>

Минфин берется за пистолет *Олег Гавриш, Юрий Панченко, "Коммерсантъ" (Украина)*

Водителям стоит приготовиться к очередному подорожанию бензина. Минфин вынес на рассмотрение Кабинета министров законопроект о повышении сразу на 50% акцизного сбора на бензин и дизтопливо. В министерстве считают, что это позволит найти средства на ремонт дорог, но в результате бензин может подорожать на 2 грн за литр, ожидают участники рынка.

Эксперты сомневаются в эффективности этой меры: высокие налоги без усиления борьбы с фальсификатом лишь стимулируют рост теневого рынка нефтепродуктов.

В распоряжении "Ъ" оказался проект закона "О внесении изменений в Налоговый кодекс о некоторых ставках акцизного сбора". Документ предполагает резкое увеличение акциза: на бензин — с 198 до 396 евро за тонну, а на дизтопливо — с 46-98 до 92-196 евро за тонну. Вчера законопроект был передан Минфином на рассмотрение правительства. Ожидается, что его рассмотрят на следующей неделе и в случае одобрения направят в Верховную Раду, рассказал источник в Кабмине. По его словам, инициатором создания документа является "Укравтодор", а автором — Минфин. В пресс-службе этих ведомств вчера не стали комментировать документ.

Средства, полученные за счет роста ставок акцизного сбора, должны быть направлены на ремонт дорог, которые находятся в неудовлетворительном состоянии, утверждает один из чиновников Минэнерго на правах анонимности. В I квартале поступления в бюджет от акцизного сбора с бензинов и дизтоплива сократились на 36%, до 1,6 млрд грн (данные Министерства доходов и сборов). Хотя импорт нефтепродуктов в этот период уменьшился не так значительно — на 9,1%. Правда, даже собеседник "Ъ" в Минэнерго сомневается, что средства будут направлены по назначению: "Боюсь, что деньги опять пойдут на латание бюджетных дыр, и на качество дорог это повышение не скажется".

Повышение акциза изначально лоббировалось Министерством инфраструктуры — в апреле его глава Владимир Козак сообщил, что в Кабмин поданы предложения относительно увеличения акцизного сбора на светлые нефтепродукты. В министерстве говорили, что в Украине слишком низкие ставки по сравнению со странами ЕС — 198 евро (для дизельного топлива — 46-98 евро) против 466 евро за тонну (и 375 евро за тонну дизтоплива) в среднем по ЕС. Впрочем, уже спустя несколько дней господин Козак сообщил, что его неправильно поняли, и резкого роста ставок акцизного сбора не произойдет.

Увеличение ставок приведет к очень значительному подорожанию бензина, говорит пресс-секретарь концерна "Галнафтогаз" Олесь Пограничный. По оценкам компании, цены на бензин в среднем могут вырасти на 2 грн, а на дизельное топливо — на 50 коп. за литр. Сейчас средняя стоимость бензина Аи-5 составляет 10,92 грн, а дизтоплива — 9,99 грн за литр (данные консалтинговой компании "А-95"). То есть после повышения акциза цены на топливо в Украине будут на уровне стран Восточной Европы, отмечает член наблюдательного совета "Укртатнафты" Константин Бородин. "А вот качество горючего останется прежним — то есть намного хуже европейского. Кроме того, повышение цен спровоцирует падение продаж на АЗС", — ожидает эксперт. Он напоминает, что концентрация АЗС на единицу автомобилей в Украине выше, чем в странах ЕС. Из-за этого продажи одной заправочной станции в среднем за сутки у нас и так меньше, чем в Европе — 3,5-4 тыс. л против 15-20 тыс. л на одну станцию.

Эксперты считают, что наращивать поступления в бюджет Кабмину нужно совершенно другими способами. Например, за счет повышения контроля за качеством импортируемого топлива, предлагает директор Института энергетических стратегий Дмитрий Марунич. "Нужно исключить ситуацию, когда бензин и дизтопливо растамаживаются под видом полуфабрикатов, которые не облагаются акцизным сбором, а потом попадают на заправки, — отмечает господин Марунич. — Но вместо этого в правительстве избрали самый простой и неэффективный путь — поднять акциз".

Впрочем, ведущий экономист блока "Финансовые рынки" Кредитно-Аграрного Банка Александр Печерицын считает, что для наполнения бюджета в Кабмине выбрали эффективный метод. "Спрос на бензин неэластичен — отказаться от его потребления довольно сложно. Повышение цен, конечно, ускорит темпы потребительской инфляции. Но учитывая, что сейчас она очень низкая — 0,1% по итогам января-апреля — этой угрозой можно пренебречь", — отмечает эксперт.

С другой стороны, высокие налоги будут стимулировать увеличение доли некачественного, контрафактного топлива, считает директор консалтинговой компании "А-95" Сергей Куюн. По оценкам Минфина, сейчас 25% рынка нефтепродуктов находится в тени...

<http://www.kommersant.ua/doc/2194805>

"Опозиція має не допустити Тягнибока до другого туру"

Журнал «Країна»

Жінка вийшла на балкон із червоним прапором вітати мітинг Партії регіонів "В Європу – без фашистів!". Київ, вулиця Івана Мазепи, 18 травня 2013 року Спецпідрозділ міліції "Беркут" стримує натиск учасників опозиційного мітингу неподалік Софійської площі в Києві 18 травня 2013 року. На акцію "Вставай, Україно!" прийшли представники "антифашистського мітингу", організованого владою. Затіяли бійку. Міліція втрутилася, коли сили опозиціонерів почали переважати

18 травня в Києві пройшов мітинг опозиції "Вставай, Україно!" одночасно партія регіонів провела марш "В Європу – без фашистів!". кількість учасників обидвох акцій була приблизно однаковою. найбільшого розголосу набула бійка неподалік опозиційного мітингу, яку затіяли "антифашисти". вони побили журналістів Ольгу Снісарчук і Влада Содея. міліція порушила кримінальну справу. експерти розповідають хто виграв, а хто програв від цих акцій

Сергій Гайдай, 47 років, політтехнолог:

– Тут нема рахунку, як у футболі. кожен засвідчив свою позицію. Мітинг опозиції був природніший, бо люди прагнули взяти в ньому участь. Для опозиційно налаштованих українців це нормально – піти на масовий протест, адже більшість бажають змінити владу. Влада прагнула провокацій і зробила все, щоб показати картинку насильства. Справді, опозицію підтримують радикальніші сили, ніж колись. Їй потрібна мобілізація вуличного руху, без якого на виборах не обійдеться. Тож ситуація з броньовиком і побиттям журналістів була в жанрі таких протестів. Банкова показала, що може зібрати досить велику кількість людей. Водночас, її мітинг виглядав надуманим, як і будьякий мітинг на підтримку будьякої діючої влади. Це перетворюється на театр абсурду. Наполягання на фашистській тематиці в перспективі може бути як вдале, так і провальне. Стратегія влади – вивести проти Януковича у другий тур Олега Тягнибока. Його "Свобода" часто має ознаки радикального, правого руху, а сам Тягнибок не дотягує до президента всієї країни. Якщо ж він у другий тур не вийде, то проти поміркованих Яценюка й Кличка така тактика буде провальною. Опозиція має зробити висновки й не допустити Тягнибока до другого туру. Повинна бути компромісна фігура. Вона виб'є козирі з рук у влади.

Георгій Чижов, 39 років, віце-президент Центру політичних технологій:

– Акція опозиції не стала масштабною і не сколихнула цілу країну, як планували. І це – поразка. З іншого боку, очевидного провалу нема. Мітинг був цілком масовий, попри спеку й перешкоди з добиранням до Києва. Опозиція довела, що до певної міри дієздатна. Влада теж нічого не виграла. Дискредитувати опозицію не вдалося. "Антифашизм" до пуття не запрацював. З одного боку, це вдала знахідка для Партії регіонів, бо вже геть нема про що говорити. З іншого – ідею "антифашизму" не сприймають серйозно навіть європейці. Тим більше з вуст українських комуністів. Репутацію влади сильно підмочило побиття журналістів. В Україні – це серйозний привід для суспільної реакції, що й відрізняє нас від деяких сусідніх режимів. Очевидно, "регіоналам" доведеться розслідувати бійку. З точки зору опозиції, бронетранспортер, бійки, штовхання з "Беркутом" – чудова картинка для телебачення. Це вже справило враження й на європейську громадськість, бо побачили, що протести потужні. Це може сприяти більшому тиску ЄС на Януковича. З іншого боку – видно, що влада не здатна проводити цивілізованої дискусії з опонентами. Українці побачили, що влада боїться опозицію. До слабких бронетранспортер через ціле місто не пропустили б.

Сергій Головатий, 58 років, колишній міністр юстиції:

– Відбулася договірنا нічия. Головний наслідок – побиття журналістів. Такого не може бути, щоб на мирних зібраннях бандити били людину, а міліція ніяк не реагує. Це – посадовий злочин. Міліція – співзлочинці. Мусить бути політична відставка відповідальних. Оце і будуть європейські цінності. Політики хочуть виводити людей на вулицю як бидло. Сказав – і вони пішли. Це прояв совка, що зневірює громадян. Тому абсолютна більшість залишаються вдома. Люди не бачать, навіщо їм виходити. Це однаково стосується і влади, й опозиції. Коли треба буде вийти, як-от 1991го чи 2004 року, українці вийдуть самі.

Кость Бондаренко, 44 роки, політолог та історик:

– Треба уявити, які цілі ставили перед собою обидва табори. Для Партії регіонів логічною метою було б максимально зберегти свій електорат і його ядро. Натомість для опозиції – розширити кількість своїх симпатиків. Від цього залежатиме – хто отримає владу в країні 2015 року. З огляду на це 18 травня пройшло вхолосту для обох таборів. Опозиція могла назвати єдиного кандидата в президенти. Добре, не готові, то хоч назвіть єдиного кандидата в мери Києва. Теж – ні. Опозиції дуже потрібно було хай позірно, але показати єдність. Бо без цього в багатьох її критично мислячих прихильників може виникнути запитання: а нащо збирали людей? Усі заготовлені промови – про все і ні про що. Як же вони працюватимуть разом на перемогу, коли почнеться активна фаза виборів? Влада теж помилилася. Замість ігнорувати опозицію, демонструвати спокій і святкувати День Європи, хтось придумав "антифашистські марші". Це було зайве бездарне дійство. І воно аукнеться Партії регіонів, яка розхитує політичну ситуацію в країні.

Володимир Цибулько, 48 років, політолог і поет:

– Треба дивитися на можливі сценарії розвитку подій. Перше: відрепетирували громадське протистояння з мордобоем і кров'ю. За таких умов в опозиційному таборі на перше місце виходить "Свобода". При радикалізації суспільства "тягнибоківці" виглядатимуть найадекватніше в опозиції. Не знаю, хто такий розумний нарадив "регіоналам" робити "антифашистську" акцію. Адже навіть їхні прихильники знають, що за рівнем лояльності до свобод людини "Регіони" – найбільш жорстка та фашизована партія. Їм би краще влаштувати День Європи з танцями і співами. Продовжує просідати рейтинг "Батьківщини", бо вона зависла в розтяжці між стилем "Свободи" й УДАРу. За таких умов вивести Тягнибока в другий тур проти Януковича стає не таким уже й казковим завданням для влади. Тому виграли від 18 травня дві сили – влада й "Свобода".

Роман Шрайк, 38 років, блогер:

– "Антифашистська" акція влади була на 100 відсотків купленою. Стояли там люди, звезені, ніби стадо баранчиків, іноді махали прапорами. Опозиція виглядала живішою й природнішою. З погляду учасників – перемогли опозиціонери, бо їхнє зібрання було наповнене смислами. З іншого боку, телебачення показало картинку, де опозиція виглядала маргінальною. Побиття журналістів засвідчило, що влада готова бути зухвалою та жорсткою. Для Партії регіонів це – мінус, бо люди ще раз переконались: її не можна розглядати на тому ж рівні, як інші політичні сили. А опозиція отримала ще один аргумент на свою користь. Істерика з "антифашизмом" говорить про те, що влада остаточно зробила ставку на виведення до другого туру президентських виборів Олега Тягнибока. "Регіони" готові загострювати політичну ситуацію в країні. Зараз вони потрошку б'ють тих, хто потрапляє під руку, щоб максимально поляризувати суспільство, підготувати його до можливого силового сценарію.

<http://gazeta.ua/articles/events-journal/opoziciya-mae-ne-dopustiti-tyagniboka-do-drugogo-turu/498253>

Інтернет-ЗМІ

Олександр Голуб: "Опозиція навмисно провалила голосування за скасування депутатської недоторканності"

ГолосUA

Напередодні виборів до Верховної Ради практично всі партії обіцяли виборцям, що як тільки вони прийдуть до парламенту, мало не відразу скасують недоторканність народних депутатів. Були популярними висловлювання, що крім депутатів, «імунітету» потрібно позбавити і Президента, і суддів. І ось народним обранцям випав такий шанс. Для початку було вирішено залишити без недоторканності нардепів. Але як, кажуть, хто найбільше обіцяє, той найменше виконує. У підсумку, голосування з цього питання не набрало потрібної кількості голосів. Про те, чому так сталося і коли у Верховній Раді знову можна буде завести розмову про

скасування недоторканності з парламентаріїв, "ГолосUA" запитав у народного депутата від фракції Компартії України Олександра Голуба.

- *Олександр Володимировичу, минулого тижня в парламенті знову зірвалося голосування за скасування недоторканності з народних депутатів. Зокрема, комуністи голосували «за» скасування «імунітету» для нардепів і навіть партія влади це підтримала, а ось опозиція «підкачала». З чим це пов'язане?*

- У цьому питанні з боку опозиції спочатку була гра. Вони прекрасно розуміють, що Партія регіонів, маючи «свого» Президента, ніколи не проголосує за скасування його недоторканності, а цей законопроект ніколи і ні за яких обставин не набере необхідних 300 голосів. Тому опозиціонери сьогодні спеціально погоджують депутатську недоторканність з суддями і Президентом, щоб, з одного боку, говорити своїм виборцям, що нібито вони «за» скасування депутатської недоторканності, а з іншого боку опозиціонери чудово розуміють, що ця тема проходити не буде. А коли «вичленували» питання щодо зняття депутатської недоторканності в окремий законопроект, опозиція продемонструвала, що навіть не думала позбавляти нардепів, так званого «імунітету», і за це не проголосувала.

- *Але ж виборцям не цікаві всі ці політичні ігри. Комуністи обіцяли скасувати недоторканність, тому і голосують за це, а от у опозиції виходить, що слова розходяться з ділом...*

- Цілком очевидно. Взагалі, було б бажано зняти недоторканність з усіх, але сьогодні є можливість зробити це у відношенні народних депутатів. Так що в цьому випадку всі ті, хто не голосував за скасування депутатської недоторканності, показали своє небажання це робити. Та й взагалі, тема депутатської недоторканності протягом вже довгих років є такою своєрідною кулькою в пінг-понгу, тобто грою з виборцями. Депутати, як правило, «голосують» за це не в залі, або говорять, що голосуватимуть за позбавлення недоторканності, при цьому твердо знаючи, що це питання не набере необхідної кількості голосів.

- *Компартія першою, ще в 2004 році, підняла питання про скасування недоторканності з депутатів. На вашу думку, коли все ж у цьому питанні комуністів підтримують інші політичні сили?*

- Думаю, це може відбутися тільки в єдиному випадку: коли зміниться політико-економічна система. КПУ взагалі пропонує змінити сам принцип обрання народних депутатів. Мається на увазі, щоб вони працювали не на професійній основі і отримували гроші в парламенті, а щоб люди мали приблизно таку зарплату, яку вони заробляли на тому робочому місці, звідки прийшли до Верховної Ради. Умовно кажучи, слюсар, токарь, вчитель чи міліціонер приїжджає до парламенту, де працює тиждень або місяць, приймає закони і після цього повертається в свій трудовий колектив. При цьому зарплату він отримує таку ж, як на своїй основній роботі.

- *Виходить, що такому народному депутату недоторканність не потрібна зовсім?*

- Безумовно. А навіщо вона йому? Його кожен колега по роботі потім може запитати, що він там наприймав і як це відбилося на робочих того підприємства, де всі трудяться. Якщо робітники з депутатом будуть говорити «по-чоловічому», зрозуміло, що в цьому випадку його не врятує ніяка недоторканність.

- *А як йдуть справи зі зняттям недоторканності з Президента і суддів?*

- КПУ послідовно виступає «за» в цьому питанні. Але ми наполягаємо на тому, щоб ввести виборність щодо суддів. Їх повинні вибирати жителі міста або того району, де суддя буде вести справи. Йдеться про суддів цього рівня. І треба зробити так, щоб людина обирався на один-два-три терміни і не більше. У такій ситуації судді теж не потрібно буде ховатися за тією ж недоторканністю, тому що він незалежний від тиску влади, адже його обирають люди, які судять за конкретними справами: виніс справедливе рішення, виніс рішення по дзвінку або взяв у когось гроші. Правосуддя у нас відкрите, і будь-яка інформація стає відомою.

- *Як ви вважаєте, коли ще буде поставлене на голосування питання про скасування недоторканності хоча б з народних депутатів?*

- На цій сесії парламенту його вже ставити не можна. Тобто, завдяки опозиції він провалений. З їхнього боку все було прораховано. Тепер знову потрібно проходити всю процедуру спочатку: вносити новий законопроект, набирати мінімум 226 голосів. Потім відсилати цей законопроект до Конституційного суду і чекати його рішення. Потім знову голосувати в парламенті і чекати, коли з цього питання набереться 300 голосів.

- Але немає ніякої гарантії, що опозиціонери не провалять цей законопроект і наступного разу ...

- Звичайно, вони його провалять. Опозиціонери щоразу будуть користуватися будь-якою відмовкою, щоб його провалити. У виступах цілого ряду депутатів від тієї ж «Свободи» були висловлювання, що, наприклад, за бійки з міліцією їх можуть притягнути до відповідальності, якщо позбавити їх недоторканності. Тобто, страх перед відповідальністю і не дає деяким депутатам проголосувати за скасування недоторканності.

http://ua.golos.ua/politika/13_05_21_agolub_oppozitsiya_prednamerenno_provalila_golosovanie_za_otmenu_deputatsko

Оппозиция сдает Донбасс. Куёт победу Януковичу ОстроВ

Масштабный митинг против так называемого «неофашизма», который организовала в Донецке Партия регионов, оставил после себя смешанные эмоции. С одной стороны, мероприятие являлось банальной «принудилкой», вроде хорошо забытых первомайских демонстраций советского периода, с другой – впечатлило масштабами и бюджетом. Власть явно играла мускулами, показывая свою способность в нужное время мобилизовать армию покорных студентов и госслужащих, и не жалела денег на свое шоу. Один только концерт группы «Любэ» по подсчетам журналистов потянул не меньше, чем на 100 тысяч евро (именно столько берут музыканты за выступление на политических мероприятиях), не говоря уже о затратах на монтаж оборудования, символику и подвоз людей из городов автобусами.

А что же донецкая оппозиция? Тут, как и прежде, тихо. Три главные украинские оппозиционные силы со времени окончания парламентских выборов не могут организовать в Донецке ничего, что могло бы хоть отдаленно сравниться с грандиозным митингом Партии регионов. И дело тут отнюдь не в столь любимом властью утверждении, что в Донбассе никто не поддерживает оппозицию, а в нежелании самой оппозиции сделать хоть что-нибудь в самом трудном для нее регионе.

Последние выборы показали: в одном только Донецке за оппозиционные партии проголосовали тысячи людей. Это значит, что потенциальным организаторам акций протеста есть на кого опереться. Однако избирателям оппозиции попросту не на что откликаться – призывов не слышно.

О существовании в Донецкой области оппозиционных сил можно судить только по пресс-релизам, которые регулярно рассылаются в редакции СМИ. Из них немногочисленные читатели новостных интернет-ресурсов обычно узнают, что кого-то из оппозиционеров побили, уволили с работы или сняли с поезда. Деятельность в стане противников Януковича закипает обычно лишь за несколько месяцев до начала избирательной кампании, и затухает сразу после окончания подсчета голосов.

Впрочем, обвинять в бездействии только местных донецких оппозиционеров – несправедливо. Многие из них, не имея на то практически никаких ресурсов, все же несут свою вахту. Содержат за свой счет офисы, проводят редкие акции с риском вполне реально получить по лицу, периодически спонсируют печать партийных газет и листовок. Только вот помощь из столицы не торопится. Ни моральная, ни материальная, ни юридическая. Изредка наезжают в вотчину Партии регионов лишь народные депутаты от партии «Свобода». «УДАР» и «Батькивщина» после выборов позабыли про неудобный восток. Вместо того, чтобы регулярно финансировать свои представительства в проблемных регионах, посылают на тяжелые участки

лучшие кадры и ежедневно бороться за электорат, оппозиционеры махнули на Донбасс рукой, и Донбасс по традиции отвечает им тем же.

Донецкую область лидеры оппозиции не то, чтобы не любят, но стараются не замечать. Гораздо проще возбуждать лояльный электорат Центра и Запада, чем долбить закоренелый монолит регионалов в восточных областях. Вот и акцию «Вставай, Украина!» в Донбассе лидеры оппозиционных партий проводить не спешат. Вместо этого вызывают донецких оппозиционеров в Киев, где все многотысячно и ярко. На фотографиях киевского митинга 18 мая в колоннах маршируют десятки человек, прибывших из Донецкой и Луганской областей. И это только те, кто доехал – многих, как известно, сняли с поездов в дороге. У этих марширующих в руках яркие транспаранты и знамена. Выходит так, что наших земляков больше видно в столице, чем на малой родине, где они растворены в глубоком подполье.

Создается впечатление, что оппозиция вовсе не занимается в Донецкой области партийной работой. В лучшем случае все заканчивается областным центром, где находятся центральные офисы и областные СМИ. Малые шахтерские города – будто и вовсе не относятся к Украине. В них изредка мелькают только «свободовцы», проводившие в Енакиеве и Константиновке митинги и встречи с нардепами. У остальных – тишь. А ведь партийная работа совсем не ограничивается раздачей листовок и поклеивкой плакатов на столбы. Партийная работа – это еще и ежедневное привлечение в партию новых членов, и выпуск партийных СМИ, и подготовка активистов, и постоянная работа с электоратом даже в самых отдаленных городах. Для того, чтобы осуществлять такую деятельность, нужны средства, а их на Донбасс если и выделяют, то, по назначению они уж точно не идут.

Речь о нехватке денег в партийных кассах в данном случае не ведется. Хотя бы потому, что перед глазами есть пример того, как строит свою работу КПУ. Денег у Яценюка с Кличко явно не меньше, чем у Симоненко, а вот в организационном плане у коммунистов есть чему поучиться.

В Киеве КПУ открыла школу для партийных кадров, выпускники которой устраиваются в последствие на оплачиваемые должности в региональные партийные ячейки. Зарплата у таких функционеров, как правило, невелика – до 3 тысяч гривен, но все же она позволяет им постоянно заниматься партийной деятельностью, не отвлекаясь на другие занятия. Таким образом, партия Симоненко подготавливает свою гвардию, железобетонный резерв, который всегда готов взять на себя самую ответственную работу на выборах.

Идеологическую обработку электората обеспечивает партийная пресса. В Донбассе у коммунистов имеется несколько партийных газет, выходящих на постоянной основе, как обычные СМИ. К примеру, газеты «Советская Луганщина» и «Коммунист Донбасса» распространяются не как бесплатные листовки, а по подписке или в киосках, за деньги, следовательно – окупают себя и не являются непосильной обузой для партийной кассы. Это вполне читаемые периодические издания со своими редакциями, которые излагают политическую позицию КПУ не только перед выборами, но и в период межвыборного затишья. Разумеется, доверия к таким СМИ, даже не смотря на их ангажированность, у избирателя больше, чем к агиткам.

Может ли оппозиция похвастаться наличием хотя бы одной полноценной партийной газеты на Донецкой земле? Практика показывает, что все ограничивается лишь печатью предвыборных тиражей, которые народ давно уже не читает. Да и те издаются лишь несколько месяцев перед выборами. В остальное время лидеры оппозиционных сил забывают о Восточной Украине, отдавая ее на «растерзание» тем же коммунистам и регионалам, которым ситуация позволяет регулярно устраивать красочные политические перформансы без особого труда.

Результат такого подхода известен всем. Оппозиционные силы, регулярно терпящие в Донбассе неудачи, объявили регион чуть ли не гноящейся язвой на теле Украины, лишь на том основании, что здесь за них не голосуют автоматически, по принципу меньшего зла, как это происходит в западных областях. Между тем, в тех городах, где ведется хоть какая-то работа, появляется и результат. К примеру, Краматорск и Мариуполь регулярно показывают более высокий процент поддержки оппозиционных сил, чем в среднем по области. А вот в Макеевке и Енакиеве, где оппозиция фактически не ведет деятельности, нет и голосов.

В преддверии президентских выборов 2015 года оппозиционному триумvirату предстоит крепко задуматься. 8 лет назад Виктор Ющенко едва не поплатился за свое отношение к Донецкому региону, который игнорировал и не любил. Тогда отстоять свою победу на выборах ему помогло лишь силовое воздействие. Позже на те же грабли наступила Юлия Тимошенко, которой поражение стоило свободы. Сегодня, чтобы одолеть Януковича, единому кандидату от оппозиции придется сразиться с ним, в том числе, и на Донецкой земле. И именно на Востоке сосредоточена наибольшая концентрация избирателей в Украине.

Поэтому, от того, как пройдет эта решающая битва, будет зависеть результат во всей стране.

То, что нынешний формат работы с Донбассом, результатов оппозиции не приносил ни в 2004-м, ни в 2007-м, ни в 2010-м, ни в 2012-м понятно сегодня даже школьникам. Следовательно, впереди или перемены или очередной проигрыш.

<http://www.ostro.org/general/politics/articles/419605/>

Как соратники Ющенко ковали победу Януковича *Главком*

Хотя со времен президентской гонки 2010 года прошло больше трех лет, некоторые нюансы той кампании, появляющиеся на свет Божий, продолжают удивлять людей, до сих пор мыслящих категориями «оранжевые» - «бело-голубые», «плохие – хорошие». Тем более, что эти нюансы дают возможность лучше понять, кто в нынешней властной команде влияет на процессы в Киевской области и каких сюрпризов ждать от Партии регионов на повторных выборах, например, в скандальном 94-м избирательном округе.

Бойко и 94 округ

Электоральные предпочтения Киевщины никогда не были на стороне Партии регионов. Что лучше всего продемонстрировали выборы в 94 округе с центром в Обухове. «Хозяйка региона», нардеп от ПР Татьяна Засуха с треском проиграла оппозиционеру Виктору Романюку, но не позволила последнему стать депутатом.

Очевидно, ей не судилось вновь вернуться в Верховную Раду, ведь, по последним данным наших источников, руководство ПР не желает вновь видеть ее кандидатом. А на право побороться за мандат вместо Засухи якобы претендуют губернатор Присяжнюк и вице-премьер Юрий Бойко. Которые между собой, несмотря на давние хорошие отношения, из-за этого нынче не слишком ладят.

Кого-то может удивить интерес Бойко к области, но история президентских выборов 2010 лучше всего демонстрирует его влияние и виды на столичный регион. Накануне той гонки Юрий Бойко был руководителем областной организации Партии регионов и фактическим куратором избирательной кампании Виктор Федоровича на Киевщине.

При этом у него были неплохие отношения с тогдашней главой Секретариата Президента Ющенко Верой Ульянченко. Которая, в свою очередь, имела весомое влияние на губернатора Киевской области Виктора Вакараша.

Результатом этих неплохих отношений стала достаточно специфическая работа ряда глав районных администраций области во время президентской гонки. И уж конечно не в пользу Юлии Тимошенко. Об этом ярко свидетельствуют результаты выборов.

По данным «Главкома», предложение работать на победу будущего президента Януковича в 2009 году получили все главы райгосадминистраций, но согласились только семеро «оранжевых». По крайней мере, судьба этих чиновников после победы Януковича подтверждает именно эту цифру: кого-то из них несмотря на смену президента и всей вертикали власти оставили на должности, а кого-то перебросили в другой район или госорган.

Семь оранжевых перебежчиков

Самой яркой персоной из этой семерки можно по праву назвать Ярослава Добрянского. За пять лет при двух президентах он руководил четырьмя районами. В ноябре 2007 года Виктор

Ющенко назначил Добрянского главой Згуровской райгосадминистрации. Спустя год его уволили и отправили руководить Киево-Святошинской РГА.

Его участие в выборах не осталось незамеченным, и новая власть, «сметавшая режим оранжевых», наградила ценного кадра. 15 апреля 2010 года на сайте Президента Януковича появился указ о его назначении главой Макаровского района Киевской области.

16 ноября 2011 года Добрянского уволили. Но в этот же день назначили руководить престижным Бориспольским районом. Где он не раз становился фигурантом земельных скандалов. Тут он продержался до последнего времени - 5 марта 2013 года.

Владимир Горбик – второй глава района ющенковского созыва, оставшийся работать при Януковиче. 7 апреля 2008 года Виктор Андреевич отправил Горбика руководить Макаровским районом. Как мы уже знаем, после президентских выборов этот район отдали Добрянскому, но и Горбика не обидели – отправили трудиться главой Барышевской РГА. Где «работать с землей» не менее прибыльно. Там он продержался - до сентября 2011 года.

Третий высокопоставленный киевский областной чиновник времен Ющенко, сохранившийся при регионалах – Игорь Кунец. 17 декабря 2007-го он получил пост главы Борожанской райгосадминистрации. 15 мая 2010 Янукович уволил и тут же назначил Кунца руководить районом. Правда, долго его там не продержали – на местных выборах 31 октября 2010 года он возглавил список ПР в райсовет. После выборов его уволили с госадминистрации и поручили руководить райсоветом.

А вот Александр Леляк, который получил пост главы Иванковского района еще в ноябре 2007-го, до сих пор сидит в своем кресле. Ни выборы, ни смена президентов, ни массовые увольнения по всей вертикали власти не коснулись этого уникального чиновника. Его даже для отвода глаз не перебросили в другой район. Просто 15 апреля 2010 года Виктор Янукович переназначил Леляка руководителем райгосадминистрации.

В перечень семи руководителей районов Киевской области, которых по каким-то причинам пощадил Виктор Янукович, попал и близкий глава близкого для президента Вышгородского района. Там с 2008 года управлял Анатолий Ольшанский. После президентских выборов его уволили и назначили более чем на златное место - главой Бориспольской райгосадминистрации. В этом районе при Януковиче - настоящая кадровая чехарда, а потому Ольшанский продержался только до декабря 2010 года. Его избрали депутатом райсовета, но позже он сложил полномочия.

Место Ольшанского в Вышгороде занял Ярослав Москаленко, до того работавший главой райсовета. Но и Москаленко долго не просидел – позже его отправили в замы к губернатору Присяжнюку. Причем на место только что уволившегося Владимира Полочанникова, ныне нардепа от «Батькивщины». Да и Москаленко нынче нардеп от Партии регионов.

Показательна история и в Переяслав-Хмельницком. Там до президентских выборов главой РГА была руководитель областной организации президентской «Нашей Украины» Валентина Усик. За хорошо проведенную избирательную кампанию госпожу Усик отправили руководить Мироновской районной администрацией. Причем она достаточно быстро поменяла одну президентскую партию на другую – на местных выборах 2010-го уже вела в райраду список Партии регионов. На посту главы мироновской РГА Валентина Усик работает до сих пор.

Последний из нашего списка - бывший председатель Васильковской районной госадминистрации Сергей Задорожный. После президентских выборов его уволили, но в другой район отправлять не стали, а дали не менее «жирную» должность – главы Васильковской объединенной налоговой инспекции. Но в 2012 году его уволили, позже назначили первым замом районной госадминистрации. Там он, правда, долго не задержался, а в Василькове говорят об уголовном деле против Задорожного, связанного с финансовыми махинациями.

Посмотрев подробные результаты выборов 2010 года на сайте ЦИК, можно заметить, что работа главного регионала Киевщины г-на Юрия Бойко таки дала определенные результаты. Если средний показатель Януковича во втором туре по округам области был около

22%, то в упомянутых Переяслав-Хмельницком, Макаровском, Иванковском Бородянском и Вышгородском – на 2-3% выше.

Кстати говоря, не только пряником, но и кнутом соблазняли регионалы глав районов к сотрудничеству. Есть версия, что уголовные дела против глав Обуховского района Виктора Остринского, Богуславского – Николая Евтушенко, Фастовского – Владимира Хрищенюка связаны с их отказом работать на Виктор Федоровича в президентской гонке 2010 года.

<http://glavcom.ua/articles/11653.html>

Блоги

Леся Оробець: «Українські сироти в обмін на державну посаду?»

pravda.com.ua

Схоже, політична неприкаяність напівзабутої Ніни Карпачової зіграла злий жарт з українськими дітьми, позбавлених волею долі не лише родини і здоров'я, але й державної турботи.

У кулуарах Ради відкрито подекують, нібито саме колишня омбудсман стоїть за разючими змінами в позиції провладної фракції стосовно приєднання України до Гаазької конвенції з міждержавного усиновлення.

Мовляв, експерименти з підсиджування Валерії Лутковської наприкінці минулого року завершилися пшиком – от вона й мітить на крісло іншого високопосадовця в сфері захисту прав. Цього разу уповноваженого глави держави з прав дитини Юрія Павленка.

Так би мовити, міняю українських сиріт – на державну посаду.

Принаймні голосуванню в Раді передувало масоване зомбування депутатів відкритим листом Карпачової до президента. За широко відомим принципом "дістану кожного".

Переважна більшість аргументів хоча й страждала на відсутність логіки, але в підсумку дозволила розвести регіоналів – "наче кошенят".

Теза перша. Конвенція жодним чином не пов'язана з євроінтеграційними зусиллями України

Не піддаючи сумніву ні щирість євроінтеграційних прагнень Ніни Іванівни, ні потребу в невідкладній модернізації України відповідно до так званих вимог Фюле, хочу тим не менше поцікавитися.

Невже українська держава, керована партійними однодумцями Карпачової, має чекати вказівок з-за кордону, щоб надати хворим дітям-сиротам шанс? І на виживання, і на родинний затишок, і на хоч якесь людське майбутнє.

Чи знає пані Карпачова, що таких дітей, як тільки їм виповнюється 18 років, наша держава гуртує в притулках для інвалідів і людей похилого віку? Без жодної соціальної чи якоїсь іншої перспективи...

Теза друга. Конвенцію розроблено виключно в інтересах країн-реципієнтів

Цікаво, чи може пояснити экс-омбудсман, яку вигоду набуває будь-яка з провідних держав світу, беручи на себе тягар соціальної, психологічної реабілітації українських сиріт, а в ряді випадків "недитячі" видатки на відновлення їхнього здоров'я?

До слова, в Україні таких коштів уже немає – у нас крадуть усе, що перебуває в державній власності. І не без участі нинішніх керівників уряду і держави.

При цьому, з одного боку, далеко не кожна заможна українська родина здатна дозволити собі розкіш усиновлення – в умовах економічної і соціальної нестабільності. З іншого боку, в нас усиновляють зазвичай здорових дітей – з огляду на якість і ціну української медицини. На відміну від іноземців, які всупереч усім бюрократичним перепонам всиновлюють і хворих, і підлітків.

Тож у таких діток, по суті, наразі залишається дві перспективи – або закордон, або притулок для людей похилого віку.

До прикладу, у 2012 р. українцями було всиновлено 2016 сиріт, у тому числі лише 9,97% старших 5 років і 8 інвалідів. Натомість, із 803 дітей, усиновлених іноземцями, 70% – старші діти і 144 діти-інваліди.

В українських посольств на обліку – сотні випадків одужання безнадійних хворих і стільки ж історій особистісної самореалізації – в сфері мистецтва, технічної творчості, і навіть спорту.

На заздрість тим, чиє всиновлення досі стримується бюрократичними перепонами.

Теза третя. 90% положень Конвенції вже імplementовано національним законодавством

Мені це нагадує логіку підлітка, який на запитання матері, чому не вимив руки перед обідом, щось пояснює про вимиті вчора ноги.

Хіба можна замінити одне іншим? Адже ми досі не приєдналися на ключових положень, якими врегульовано 1) контроль над міждержавним всиновленням і гарантовано 2) безпеку вже всиновлених українців – ось у чому біда!

З одного боку, наші диппредставництва досі не мають відповідних повноважень контролю за всиновленими українцями, а з іншого – надмірна бюрократизація процедури всиновлення важкохворих діток (з ДЦП, синдромом Дауна, ВІЛ/СНІД) не залишає їм жодного шансу на виживання.

Теза четверта. Конвенція легалізує посередницьку діяльність

Насправді, в цьому полягає один із позитивів Конвенції. Вона дійсно виводить посередників з тіні. Не плодить, а виводить – на світло, під "око" відповідних контролюючих органів.

Відтак, лукавить Карпачова, коли твердить, нібито дітей тримають на відстані від нечистих на руку іноземців – їх віддають на відкуп посередницькій мафії. Без відповідного контролю і гарантій безпеки.

Натомість, стаття 8 Гаазької Конвенції недвозначно зобов'язує центральні органи вживати заходів стосовно невинуватеної фінансової та іншої вигоди в зв'язку з усиновленням.

Крім того винятково від волі держави залежить, чи користуватися послугами недержавних організацій – як акредитованих. До прикладу, в США міждержавним усиновленням опікуються структури трьох рівнів: компетентний і центральний органи, а також акредитовані організації, які визначаються Держдепом.

А в Литві і Грузії за це відповідають винятково центральні органи – Державна служба з питань захисту прав дітей та усиновлення Міністерства соціальної політики і праці (Литва) або Агенція соціальної служби Міністерства охорони здоров'я, праці та соціальної політики (Грузія).

Тож кінцевий вибір за Україною і його нам ніхто не має права нав'язувати.

Тези п'ята і шоста. Приватні особи отримують функції центрального органу, переймаючи на себе роль державних органів України, натомість, контроль над дітьми, яких всиновили, не передбачено

Ідеться про схожу дезінформацію, так би мовити, "на залякування".

З одного боку, органи влади або уповноважені організації (якщо вони є) можуть виконувати роль центральних органів винятково в межах національного законодавства – відповідно до п.1 ст. 22 Конвенції.

З іншого боку, в Конвенції (ст. 14-19) чітко виписано процедуру, яка гарантує подвійний державний контроль за міждержавним всиновленням – за алгоритмом:

1) батьки з країни Х, які прагнуть усиновити дитину з країни У, звертаються до центрального органу власної держави;

2) у разі позитивних наслідків перевірки потенційних всиновлювачів з боку центрального органу Х, ним готується доповідь, яка адресується центральному органу країни У;

3) центральний орган країни Y перевіряє, чи були використані всі можливості всиновлення дитини в рідній країні, готує на неї матеріали і передає центральному органу країни X;

4) центральний орган країни X отримує згоду батьків, а центральний орган Y підтверджує, що найвищі інтереси дитини захищено;

5) центральні органи обох держав гарантують безпечний виїзд дитини і безпечне перебування в родині всиновлювачів.

Теза сьома. Двосторонні угоди – альтернатива Конвенції

При цьому за 22 роки незалежності не було укладено жодної (!) двосторонньої угоди в цій сфері. Невже весь цей час українська держава діяла у найвищих інтересах хворих сиріт? І де вони – ці двосторонні угоди?

В Україні 26 тис. дітей очікують усиновлення. Понад 24 тис. з них – діти, старші 6 років, майже половина має проблеми зі здоров'ям. І всі вони роками чекають на усиновлення з тих самих причин, з яких вони приречені на злидні в державних установах.

Зарубіжні родини втримуються від участі в усиновленні зазвичай із бюрократичних причин – задовгий термін, складна процедура тощо. Така система не захищає дитину, а лише відлякує потенційних піклувальників. На тому досі наживаються лише тіньові посередники – безвідповідальні і невідконтрольні органам державної влади.

Не менш зацікавлені в консервації системи й адміністрації закладів, які утримують інвалідів-сиріт – вони на кожного з таких діток отримують щомісяця близько 8 тисяч гривень. Тому блокують будь-які спроби реформування галузі.

І насамкінець

І все ж, на щастя, Гаазьку конвенцію наразі поховати не вдалося – її ратифікацію лише відклали до повторного першого читання.

Спочатку проект доопрацюють у профільному комітеті, а потім знову внесуть до сесійної зали. І в депутатів з'явиться шанс спокутати гріх і проголосувати нарешті в інтересах сиріт, ображених не лише долею, але й політиками.

<http://www.pravda.com.ua/columns/2013/05/23/6990486/>

Ігор Єремєєв: «Позафракційні депутати повинні бути почутими»

pravda.com.ua

На сьогодні регламент Верховної Ради не адаптований до змішаної виборчої системи. Саме тому позафракційні депутати не мають можливості повноцінно відстоювати інтереси виборців своїх округів. Вчора, 22 травня на вимогу позафракційних надати слово народному депутату Олександру Донію, як опозиційні так і провласні політичні сили виступили проти!

Що це?! Страх почути правду про те, що відбувається в державі чи у парламенті, або просто політичний нігілізм? Але ж факт залишається фактом.

На знак протесту щодо такої дискримінації, вчора позафракційні депутати забрали свої картки і залишили сесійну залу.

Ми наполягаємо на зміні регламенту Верховної Ради, для того, щоб всі без виключення народні депутати мали право на слово і на дію, не залежно від їх політичних переконань!

Якщо нас, позафракційних депутатів, не почують – ми не виключаємо, що може бути прийняте рішення про більш рішучі дії, до яких неоднаразово вдавалися як провладні, так і опозиційні сили для того, щоб бути почутими.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/eremeev/519db91302515/>

У Криму вибухнув дипломатичний скандал
"Студія "1+1", ТСН

Наталія МОСЕЙЧУК, ведуча: Дипломатичний скандал у Криму. Генконсул Росії в автономній республіці Володимир Андрєєв звинуватив кримських татар у масовому зрадництві та співпраці з нацистами. Відповідь кримських татар не забарилась. Сьогодні вони пікетували російське консульство у Сімферополі. Меджліс вимагає офіційної оцінки висловлюванням консула від українського Міністерства закордонних справ.

Наталія САФІХАНОВА, кореспондент: 3 національними прапорами та озброєні курчачими яйцями кримські татари пікетують російське консульство. Вони обурені висловлюваннями консула. Конфлікт розпочався ще минулого тижня. Напередодні роковин депортації у Сімферополі презентували художній кримськотатарський фільм про події 1944 року. На прем'єру запросили російських військових льотчиків та учнів головного героя картини – кримського татарина, двічі Героя Радянського Союзу, легендарного льотчика Амет-Хана Султана. Однак після спілкування з консулом Андрєєвим одразу кілька гостей відмовилися йти на презентацію. Дипломат заявив, що Росія не може бути представленою у фільмі, який спотворює правду. А присутність делегації, мовляв, означатиме підтримку політичних вимог кримських татар.

Володимир АНДРЕЄВ: "Мое слово и слово России должно звучать. Чтобы правда о Великой Отечественной войне звучала, в том числе и с теми эпизодами, которые чему-то 18 мая замалчиваются. В этом фильме их нет. Это именно тематика предательства".

Наталія САФІХАНОВА, кореспондент: Меджліс вимагає офіційної оцінки заяв консула від влади Криму та України.

Рефат ЧУБАРОВ: "Мы не потерпим присутствия сталинистов, фашистов в Крыму, под которым бы иммунитетом они бы здесь не находились, в том числе и под дипломатическим. Такие люди просто вносят вражду не только в крымское общество, а и в отношения между государствами".

Наталія САФІХАНОВА, кореспондент: Кримські татари вважають, що Росія має негайно відкликати дипломата з Криму.

Чоловік: "Уважаемый Владимир Владимирович! Прошу вас, отстраните такого консула от занимаемой должности и поставьте другую человека. Поскольку Крым многонациональный, и такие высказывания могут привести к какой-нибудь конфронтации".

Наталія САФІХАНОВА, кореспондент: До пікетувальників з консульства ніхто не вийшов, а консул заявив, що свою думку не змінить.

Володимир АНДРЕЄВ: "Это трагедия советского народа, а не крымско-татарского. Из этой темы нельзя вырывать тему массового предательства лиц крымско-татарской национальности в те года Великой Отечественной войны".

Наталія САФІХАНОВА, кореспондент: Сьогодні заготовлені яйця вцілили. Їх просто залишили біля консульства. Вже завтра кримські татари обіцяють масовіший пікет.

Сесія Київради розпочалася вибитими дверима

Юлія БОРИСКО, ведуча: Зачинені двері – не перешкода. Депутати-свободівці силоміць завітали на засідання Київради, яке мало би бути останнім. 2 червня спливає п'ятирічний строк повноважень столичних депутатів. А сьогодні на порядку денному було 100 земельних питань.

Інна БОДНАР, кореспондент: Під Київраду автобусами ввозять міліцію. Це свідчить про те, що сьогодні буде сесія. Під стінами уже людно, активісти встановлюють плакат у вигляді лічильника.

Чоловік: "Який лічить дні до дембеля цієї Київради".

Інна БОДНАР, кореспондент: Депутатів до Київради обирали на 5 років. 2 червня спливає цей строк. Що робити далі – над цим питанням мізкують судді Конституційного суду. Активісти під Київрадою збирають підписи.

Жінка: "Я забороняю Київradі розпоряджатись майном".

Інна БОДНАР, кореспондент: Підписані пропозиції хочуть особисто передати депутатам. До приміщення активістів пускають. Всередині на них чекає підтримка – депутати від "Свободи" та їхні помічники. Усі у ліфт не вміщуються. На четвертий поверх пішли пішки. У кулуарах Київради її секретар саме пояснює, що працюватимуть і після 2 червня.

Галина ГЕРЕГА, секретар Київради: "Якщо буде прийнято рішення у Верховній Radі – ми будемо його виконувати, якщо буде роз'яснення Конституційного суду – ми також будемо його виконувати. Тому ми йдемо таким шляхом і зупинятись не будемо, працювати будемо".

Інна БОДНАР, кореспондент: Встала і пішла відкривати засідання. За нею рушили і гості Київради. До закону закликають помічники народних депутатів, яких не пускають до сесійної зали. Результат – усі зайшли, але двері виламали, міліційний картуз порвали.

Олександр ІВАНЧЕНКО, керівник охорони КМДА: "Пошкодили майно державної адміністрації. Зараз будемо розбиратись, хто буде відповідати за пошкодження майна".

Андрій ІЛЛЄНКО, народний депутат України: "Це скільки? 150-200 гривень? Нема проблема. Це ціна демократії".

Інна БОДНАР, кореспондент: Вони, – стверджує, – прийшли ще й для того, аби не дати роздавати землі. Земельних питань у порядку денному найбільше. Депутатів у залів посадили у президію. Помічників – на стільцях у першому ряду. Народі депутати просять слова.

Ігор МІРОШНИЧЕНКО, народний депутат України: "Закінчуються повноваження цієї Київради. І ми обов'язково проведемо вибори до Київради. Ми наполягали на відміні від депутатів вашої партії".

Інна БОДНАР, кореспондент: На виступ у Київradі дають лише три хвилини. Що так емоційно доводить депутат – слід читати по губах та жестах. Ось він уже майже горлає і тицяє на пані Герегу. Вона нервує і не витримує.

Галина ГЕРЕГА, секретар Київради: "Ви вже так глибоко йдете. Вибачте, це неетично і некоректно з вашого боку".

Інна БОДНАР, кореспондент: Народних обранців столичні слухали майже годину. Розглянути весь порядок денний не встигли. Земельні питання перенесли на завтра.

Київрада продовжує свою роботу

ICTV, Факти

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Протести, сутички і бійки в Україні останнім часом лише змінюють свою дислокацію і мораль. Сьогодні від них постраждали двері Київради, які в запалі виламали свободівці за те, що їх з помічниками не пускали на сесію, де планували розгляд земельних питань столиці. Гарячі хлопці так рвалися до зали засідань, що вирвали двері з петель. Мітингували сьогодні і біля стін КМДА, коментуючи виступи активістів і встановлення ними лічильника, що відраховує останні дні роботи депутатів Київради нинішнього скликання. Секретар Галина Герєга заявила, що сесію не закриють, Київрада продовжує свою роботу. Пікетувальники наголошують, що повноваження столичної ради закінчується 25 травня і 2 червня мали б відбутися чергові вибори, які більшість Верховної Ради відмовилась призначати. Активісти вимагали відставки столичної влади, призначення виборів мера і депутатів Київради.

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Цій Київradі лишилося одинадцять днів - таким табло активісти нагадують столичним обранцям, що їх час спливає і нинішня сесія має бути останньою. Аби під завісу своїх повноважень депутати не роздерибанили київське майно, їх прийшли контролювати четверо свободівців і аж 26 помічників парламентарів. Та якщо законотворці пройшли безпроблемно, списків на їхніх помічників не було, тож їх до сесійної

зали не пускали. Опозиціонери пішли в наступ. Зрештою, свободівці зняли із завіс двері, помічників таки пустили до зали.

Андрій ІЛЛЄНКО, народний депутат від “Свободи”: «Ми виконуючи закон, можемо сюди привести скільки захочемо помічників народних депутатів, і ніхто нам не може цього заборонити робити».

Василь САФ’ЯНЮК, кореспондент: Заборонити не можуть, але можуть поскаржитися до Генеральної прокуратури, скаргу подає комісія з регламенту та правопорядку.

Юрій ДМИТРУК, депутат Київради, фракція «Столичні реформи»: «Я не розумію права заходити в зал через побиття міліції. Якщо це право, народні депутати вважають, що вони таке право мають, ну, я думаю, прокуратура повинна з цим розбиратись».

Василь САФ’ЯНЮК, кореспондент: Попри протести, сесію Київради не закрили, вона працюватиме, поки парламент не визначить дати нових виборів – переконує Галина Герєга.

Галина ГЕРЕГА, секретар Київради: «Сесію сьогодні я закривати не буду. Якщо сесія не закриється, мабуть вона не остання. Ми у відпустку нікого не відправляємо. Міська рада як працювала. Так і буде працювати».

Василь САФ’ЯНЮК, кореспондент: Позачергові вибори депутатів міськради й міського голови в Києві відбулися 25 травня 2008-го року. Тобто, відповідно до закону, термін їх повноважень якраз спливає, але провладна більшість уперто не хоче нових перегонів. Тож їхню долю нині вирішує Конституційний суд.

Скандал в Кабміне *Интер, Подробности*

Анастасія ДАУГУЛЕ, ведучая: Скандал в Кабміне. Журналістов вивели из зала засіданий правительства. Так отреагировал Николай Азаров на требование репортеров расследовать инцидент с агрессивными спортсменами, во время субботних протестов оппозиции. Журналисты пришли в Кабинет министров с плакатами, развернули их и развернулись к главе правительства спиной. Диалога не получилось - говорит Ольга Ключева.

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Нарушители спокойствия опять в Кабміне. Прямо на засіданні правительства десять представителей СМИ показывают премьеру спины с плакатами. Журналисты требуют объективного расследования избиения коллег. Такая форма обращения возмутила Николая Азарова .

Николай АЗАРОВ, Премьер-министр Украины: «Что у нас за концерт такой? Я прошу не превращать заседание правительства... Если это журналисты, лишите их аккредитации в Кабинете министров, запишите их по фамилиям и лишите аккредитации».

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Журналисты объясняют: к таким радикальным методам пришлось прибегнуть, поскольку власть, по их мнению, не достаточно эффективно расследует субботнее избиение журналистов. А молчаливый формат акции был выбран намерено.

Наталья ТАРАСОВСКАЯ, журналист, участница акции: «Я хочу наголосити, що це була безмовна акція, ми з колегами не порушували порядок на засіданні, і дуже показовою була реакція прем'єр-міністра, йому навіть не сподобалося прочитати ці написи , тут немає нічого образливого, нічого компрометуючого».

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Сегодняшняя "молчаливая акция" возмутила не только премьера, но и министров. Несмотря на то, что такие формы протеста митингующие часто используют в демократических странах, глава украинского МИДа считает сегодняшнее выступление представителей прессы не совсем этичным.

Леонид КОЖАРА, министр иностранных дел Украины: «Я був присутній на цьому, я хочу сказати, що уряд, я як міністр, я дуже поважаю вашу роботу, і я сподівався на таку ж повану до уряду і до себе особисто. Я б до вас спиною ніколи не повернувся».

Ольга КЛЮЕВА, корреспондент: Пресс-секретаря премьера также удивило, почему журналисты не использовали менее радикальные формы общения с главой правительства.

Виталий ЛУКЬЯНЕНКО, пресс-секретарь Премьер-министра: «Для донесення своєї позиції потрібно знаходити адекватні форми, час і місце. Хто заважав ініціативній групі журналістів звернутися до мене і попросити про зустріч з прем'єром і заявити про свою позицію, про свою стурбованість».

Ольга КЛЮЕВА, корреспондент: Будут ли протестовавшие сегодня журналисты лишены аккредитации - пока неизвестно. Этот вопрос будет решать информационный департамент Кабмина. Туда участников акции уже пригласили поговорить.

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: И вот реакция интернет-блогеров. Журналист Наталья Соколенко, которая никогда не была замечена в провластных симпатиях, считает - "Николаю Яновичу следует брать пример с Виктора Федоровича". Наталья напомнила эпизод недавней итоговой пресс-конференции, когда участники движения "Стоп цензуре" надели маски с изображением Януковича, однако президент остался невозмутим. И никого из зала не выгнал.

"В масках журналисты просидели почти всю пресс-конференцию - где-то полтора часа. И ни Янукович, ни его пресс-служба никого аккредитации на мероприятия президента не лишили. Николай Янович! Извинитесь! И больше никогда не трогайте журналистов. Тем более журналистов ведущих изданий. Это неразумно".

Браконьерский антураж в парламентских кулуарах

Анастасия ДАУГУЛЕ, ведущая: У народных депутатов с работой сегодня не очень складывалось. Зато скандальных словопрений было, хоть отбавляй. В кулуарах Верховной рады появились неожиданные экспонаты - рыболовно-охотничьи. Кто кого ловил на крючок? Парламентский улов - в репортаже Анны Пановой.

Анна ПАНОВА, корреспондент: Браконьерский антураж в парламентских кулуарах. Сети, яды, электро-удочки. Это экологи - агитируют депутатов за свой закон о борьбе с браконьерством. В нем - запрет на рекламу таких снастей, и повышение штрафов в 10 раз.

Владимир БОРЕЙКО, эколог: «Ежегодно задерживаются 150 тысяч браконьеров. По нашим подсчетам, можно говорить о десятках миллионов случаев в год».

Анна ПАНОВА, корреспондент: Сегодня депутаты сами запутались - словно в сетях - в словесных перепалках. Тема - годовщина перезахоронения Тараса Шевченко. В кулуарах установили бюст поэта, отлитый в 33-м году. А в сессионном зале вокруг личности великого украинца развернулась интеллигентная дискуссия. Ирина Фарион из фракции "Свобода" - напоминает коллегам о заветах Великого Кобзаря.

Ирина ФАРИОН, народный депутат Украины, фракция "Свобода": «Перший заповіт це мовний, "я настрожі коло вас, рабів малих німих поставлю слово". Вони рабами не перестали бути, бо використовують мову окупаційної держави».

Михаил ЧЕЧЕТОВ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: «Вы же духовно нищие, бескультурные, безграмотные! Тарас Шевченко - Великий Кобзарь, потому что писал на русском и украинском языках - берите с него пример!».

Анна ПАНОВА, корреспондент: Впрочем, сегодня цветы от депутатов - достались не Тарасу Шевченко, а Арсению Яценюку. В честь Дня Рождения. К новому лидеру "Батьківщини" не зарастает народная тропа, ему дарят поцелуи и книги. Где будет праздновать - именинник не сознается. А вот экологам - праздновать нечего. Их закон против браконьерства депутаты так и не поддержали. Не наступать же самим себе на хвост.

Владимир БОРЕЙКО, эколог: «Конечно же, депутаты обыкновенные люди, и есть случаи, когда они браконьерствуют. Они приезжают с охраной, вооруженные автоматами, оружием».

Анна ПАНОВА, корреспондент: Регионалы не голосовали, оппозиция - через одного. Браконьеры могут быть спокойны. Максимум, что им грозит - это 100 гривен штрафа.

Запрошувати Генпрокурора – передчасно

5 канал, Час новин

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Кликати Генерального прокурора і главу СБУ звітувати у Верховну Раду - не на часі. Таке рішення ухвалив парламентський комітет з питань забезпечення правоохоронної діяльності. Із тринадцяти присутніх членів, семеро вирішили не рекомендувати регламентному комітету виносити на обговорення Ради постанову про звіти силовиків. Більшість членів комітету вважають, що запрошувати у парламент і главу СБУ, і Генпрокурора з приводу подій 18 травня передчасно, поки триває перевірка. Так само члени комітету не підтримали постанову про створення тимчасової слідчої комісії щодо розслідування подій 18 травня. З перевагою в один голос народні обранці вирішили не рекомендувати розгляд постанови у теперішній редакції.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Ця подія була резонансною. Вона сьогодні дуже турбує не тільки журналістів. Тому, я вважаю, що розібратися з цим треба. І, в кінці кінців, ви знаєте, коли є закон України, нами прийнятий колись, про міліцію – ми ж приймали його, пам'ятаєте, з вами - і є його норми, і вони не виконуються, то комітет повинен якось реагувати на це".

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, Партія регіонів: "Ми вважаємо, що треба все-таки створити комісію, яка б не була так політично заангажованою. Дана постанова в даній редакції – при тому, що ми принципово підтримуємо створення ТСК - не може бути прийнятною, бо вона порушує і регламент, і, безперечно, самий дух неупередженості комісії, яка починає тільки розгляд цього питання".

Події у Київграді стали приводом для словесних баталій у парламенті

ТВі, Сьогодні

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: І події у Київграді стали приводом для словесних баталій у парламенті. Регіони знову звинуватили у всьому опозицію. Натомість опозиціонери кажуть, що вкотре все перебільшено. Хто і що говори – слухаємо.

Ганна ГЕРМАН, народний депутат України, Партія регіонів: «Сьогодні група екстремістів від партії «Свобода» виламала двері у Київській міській адміністрації, і силоміць увірвалася в зал. Так робили в 33 році у Берліні. Я прошу голову служби безпеки, я прошу міністра внутрішніх справ завтра прийти до парламенту, і нам доповісти, що зроблено з приводу того, щоб привести до свідомості політичних екстремістів в Україні».

Олег ТЯГНИБОК, голова ВО «Свобода»: «Що відбулося насправді в Київській міській раді. І де дійсно були прояви фашизму? Народні депутати не двері ламали. Акуратно зняли з завіс, зайшли, і поставили на місце. То хто з нас фашисти? Опустіться на землю. Вашою маячнею. Ви програли. Ви політичні лузери! І вам місце на смітнику історії».

Україна відзначає 152 річницю перепоховання Тараса Шевченка

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: Україна відзначає 152 річницю перепоховання Тараса Шевченка. У церкві Різдва Христового відбулася поминальна літургія, яку провів святіший патріарх Київський та всієї Русі України, Філарет. У події взяли участь і народні депутати від опозиційних фракцій. Як вшановували пам'ять видатного українського поета, розкаже Наталія Комарницька.

Наталка КОМАРНИЦЬКА, кореспондент: Тараса Григоровича спочатку було поховано на Смоленському православному кладовищі у Петербурзі. Потім за клопотанням товариша Михайла Лазаревського, перевезено в Україну, і поховано на Чернечій горі, поблизу Канева. 22 травня традиційно вшановують пам'ять, і читають вірші видатного поета українця. Поминальна літургія з нагоди перепоховання відбулася і в Києві – у церкві Різдва Христового. Провів богослужіння святіший патріарх Київський та всієї Русі України, Філарет. Взяли участь у літургії і народні депутати опозиціонери.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер ОО «Батьківщина»: «Ми заповіт його тільки наполовину виконали. Поховати – поховали, як він заповідав. А ще треба встати. Український народ від дня до дня – дійсно встає. Встає для того, щоб боротися за своє майбутнє. І мати гідне майбутнє».

Наталка КОМАРНИЦЬКА, кореспондент: Серед інших заходів вшанування пам'яті великого українця – у Києві біля пам'ятника відбудуться шевченкові читання.

Свободовцы из Верховной Рады выломали дверь в сессионный зал Киевсовета ТРК "Украина", События

Елена КОТ, ведущая: Свободовцы из Верховной Рады выломали дверь в сессионный зал Киевсовета. Сам он вроде бы доживает последние дни. Через полторы недели у него истекает срок полномочий, но дату новых выборов до сих пор не назначили.

Корреспондент: Так помощники нардепов от Свободы отстаивают свое право находится в сессионном зале Киевсовета. Убеждают, оно гарантировано законом. У охраны свое мнение.

Александр ШЕВЧЕНКО, руководитель охраны: «Пошкодили майно державної адміністрації. Я буду розбиратися хто буде відповідати за пошкодження майна».

Корреспондент: Свободовцы объясняют, пришли, чтобы не допустить кноподавство.

Андрей ІЛЬЕНКО, народный депутат от фракции Свобода: «Вони сотні земельних і комунальних питань винесли на сесію для того, щоб останній фактично раз продеребанити Київ остаточно в стилі Лені Чернівецького».

Корреспондент: Между тем под окнами Киевсовета сразу 6 митингов. Демонстранты требуют от депутатов горсовета сложения полномочий.

Егор СОБОЛЕВ, общественный деятель: «2 червня повноваження цієї Київради закінчуються. Через 11 днів вона має піти. Якщо нас буде багато, ми захопимо Київську міську раду. Ніхто не буде вести перемовини з жуликами, які вже не один раз обманювали».

Корреспондент: Секретаря Киевсовета такие угрозы не смущают, как и вопрос законности будущих заседаний.

Анна ГЕРЕГА, секретар Киеврады: «Сесію закривати сьогодні я не буду. Якщо сесія не закривається, мабуть вона не остання. Міська рада як працювала, так і буде працювати».

Корреспондент: Оппозиция же обещает, не допустит ни одной летней сессии. Уже вскоре о Киеве можно будет говорить как о городе напрочь лишённого представительской власти. Ни тебе мэра, ни горсовета. Спасением может стать либо разъяснение Конституционного суда, либо же парламент, который назначит новую дату выборов. Этим народный избранники озаботятся в пятницу. Рабочая группа Верховной Рады намерена рассмотреть все варианты.

Владимир ОЛИЙНИК, народный депутат от фракции Партии регионов: «Питання йде, будемо так, юридичного початку. Я думаю, що в цьому році, думаю, до вересня, може в вересні проведемо».

Фінансовим пірамідам – зась!

УТ-1, Підсумки дня

Юлія ГАЛУШКА, ведуча: Фінансовим пірамідам – зась! Парламент хоче ухвалити законопроект, який має відвадити аферистів від створення в Україні проектів, типу МММ. Документ передбачає до восьми років ув'язнення за рекламу фінпірамід та пропозиції стати їхніми учасниками. Втім, юристи кажуть: шахраї все одно вигадують, як обійти закон.

Наталія БОРДІЙЧУК, кореспондент: "100% на місяць. Усе, як у 94-му. Поспішай бути серед перших. МММ." Повідомлення такого змісту Андрій отримав кілька днів тому.

Андрій КОЛЕСНИКОВ, киянин: "Ну, яка реакція? Я в такі надприбутки не вірю, що там обіцяють, що лежачи на дивані ти будеш заробляти мільйони. Людей розводять, а люди самі ведуться, їх туди ніхто не силоує. Я в таке не гуляю і гулять не буду".

Наталія БОРДІЙЧУК, кореспондент: Лік постраждалих від першого МММ йшов на мільйони. За це засновник піраміди Мавроді потрапив за ґрати. Але щойно звільнився – створив нову. І хоча людям пропонували вкладати реальні гроші, а натомість виплачували віртуальні – так звані "маври", загальна кількість клієнтів нового МММ сягнула 35 мільйонів. І це ще не межа, – кажуть експерти. Аферисти й досі знаходять потенційних жертв – тепер в Інтернеті.

Олександр ОХРИМЕНКО, директор Українського аналітичного центру: "Піраміди, на жаль, зникають одні – з'являються нові. На сьогоднішній день послідовники Мавроді, вони нікуди не зникнуть. І от такі смс-ки вони будуть приходити, поки не буде законодавчо заборонено".

Наталія БОРДІЙЧУК, кореспондент: Заборонити створювати фінансові піраміди, пропонувати стати їхнім учасником та отримувати прибутки, – таке передбачає новий законопроект, зареєстрований у парламенті. Документ так і називається – "Про заборону фінансових пірамід в Україні".

Борис ВІЗІРОВ, голова Національної комісії з державного регулювання ринку фінансових послуг: "За основне було взято убезпечення власності наших громадян, які підпадають під шахрайські дії тих чи інших тіньових структур, які уособлюються в якості фінансових пірамід. Тому цим законопроектом ми хочемо перш за все врегулювати поняття, що таке фінансова піраміда".

Наталія БОРДІЙЧУК, кореспондент: Щоб шахраювати МММ-никам було зась, пропонують навіть запровадити кримінальну відповідальність – позбавлення волі до 8 років. Це нормальна світова практика, – коментують норму юристи. Якщо парламент таки ухвалить законопроект, з'явиться визначення фінансової піраміди, зникне її відкрита реклама, відповідно, організаторів легше буде притягти до відповідальності, а ошуканим – повернути свої кривні. З іншого боку, "велика риба", – кажуть експерти, – таку наживку не заковтне. Вона або заляже на дно, або замаскується під благодійний фонд чи релігійне об'єднання.

Сергій ІГНАТОВСЬКИЙ, партнер юридичної компанії: "Шахрайство ніколи не буде знищене як явище. Цей закон дає можливість покарати тих, хто робить чи бере участь у розробці фінансових пірамід. Але він жодним чином не запобігає тому, що люди будуть брати участь у якихось заходах, які обіцяють їм легкі гроші".

Наталія БОРДІЙЧУК, кореспондент: Відсудити власний капітал у фінансових аферистів нереально, – кажуть адвокати і радять примножувати статки малоприбутковими, але й менш ризикованими методами. Приміром, купити цінні папери, твори мистецтва чи коштовні метали.

Володимир Бондаренко: «Модерні «Вишинські» та інтелектуальне убозтво – це сьогоднішній парламент» *Радіо Свобода, Точка зору*

Коли ідіотизм сягає квінтесенції – вищої влади, – ситуація оцінки реальності стає абсурдною навіть щодо минулого.

Серед численних історичних прикладів засліпленості владою людських покидьків, що дорвалися до повноважень, можна знайти безліч, які є за межею будь-якої логіки. Наприклад, у 1930-х роках енкаведисти репресували, окрім людей, і букву українського алфавіту, і картини, і п'єси тощо.

Проте минулими ці сторінки історії для українців назвати важко. Бо ті моральні збоченці, що нищили усе живе в горнилі репресій, посіяли серед нащадків-манкуртів дух безкарності і цинізму, який і сьогодні – на 22-му році незалежності держави – не дає відновити історичну справедливість.

16 травня із самого ранку засідання Верховної Ради неочікувано ні для кого розпочалося з розгляду питань про відзначення ювілеїв видатних особистостей, творчих колективів та особливо важливих подій в історії української держави.

Здавалося б, що це – консолідуюча тема для усіх парламентарів, адже йдеться про людей, які своїм життям, сподвижництвом і діяльністю власне і наблизили у часі створення

держави Україна. А кожен у сьогоднішній парламентській залі носить мандат депутата Верховної Ради держави Україна!

Проте інтелектуальна недолугість деяких «слуг народу» помножена на політичну заангажованість та спадковий манкуртизм, призвели до того, що відбувалося повне дежавю політичних репресій 30-х років минулого століття, лише з невеличкою поправкою: топталися по пам'яті померлих, намагаючись завадити навіть у такий спосіб повернутися у сьогодення цим значимим для кожного українця постатям бодай у спогаді на загальнодержавному рівні. А «пламенним речам» деяких комуняк, зокрема, Симоненка, міг би позаздрити сам сталінський прокурорський кат Вишинський!

Зокрема, мене вразила категорична позиція несприйняття і спротиву, котру зайняли комуністи та їхні союзники – регіонали – при розгляді питань щодо вшанування пам'яті таких історичних постатей, як Євген Петрушевич, Тимофій Бордуляк та Квітка Цісик. А також шалений спротив цих депутатів проти вшанування унікального за своєю самопожертвою подвигу молодих українців під Крутами.

На мій погляд, вони були відкинуті по команді Чечетова. Одразу ж викинули і вшанування ювілейних дат щодо ще двох таких видатних українців, як Володимира Вернадського та Василя Каразіна. Щоправда потім зала повернулася до повторного розгляду пропозицій про відзначення цих ювілеїв, врахувавши думки окремих регіоналів, які ще зберегли залишки інтелекту, незамулені політичною багнюкою. А можливо, хтось із регіоналів побоявся б потім їхати до Харкова? Адже однією з визначних пам'яток у цьому місті є Харківський університет, який носить ім'я того ж таки Каразіна.

Я чув коротку дискусію між декількома представниками східного регіону, які «визначалися» з питанням про те, ким був Борис Гмиря: письменником чи художником? Як такі невігласи можуть визначити значимість тієї чи іншої історичної постаті в нашій історії, давати оцінку тим чи іншим подіям, якщо вони навіть не чули прізвищ цих людей та не знають елементарних історичних фактів? А багато хто з парламентарів із цієї ж політичної сили поспішно відкривав для себе елементарні біографічні факти з життя невідомих їм раніше Владислава Городецького, Василя Василька, Наталі Забіли або Ольги Кобилянської...

Здається, що, окрім політичної заангажованості, позиція декого з провладних парламентарів демонструвала також інтелектуальну обмеженість.

Очевидно, через це лише з другого разу вдалось проголосувати питання про відзначення 150-річчя видатного державотворця і борця за незалежність України від тодішньої Австро-Угорщини та Польщі Євгена Петрушевича, священника-просвітителя. А також видатного вченого зі світовим ім'ям, основоположника найсучасніших наукових напрямків – космонавтики та ноосфери – Володимира Вернадського. Та видатного фундатора науки і засновника Харківського університету Василя Каразіна.

Але, на жаль, так і не вдалось переконати совкову більшість ухвалити рішення про святкування 150-річчя священника Тимофія Бордуляка, який боровся за об'єднання України та здобуття незалежності від Польщі, та видатної українки американського походження Квітки Цісик, яка в далеких землях оспівала Україну, так і не відчувши щастя повернення до неї.

У цьому році Квітці виповнилось би 60 років. Її чарівний спів «Верше мій, верше...» звучить і звучатиме в серці кожного українця, але не в серцях бездушних манкуртів.

Покидьки у владі з аморальним та інтелектуальним виродженням

Особливої уваги заслуговує позиція «червоних спікерів» Петра і Адама, які вкотре продемонстрували антиукраїнську позицію та ненависть до історії України. Пересмикуючи аргументи, вони з піною на губах доводили, що студенти під Крутами загинули з вини керівників УНР, забуваючи про те, що молодих патріотів України знищено штиками та кулями московських загарбників під орудою Муравйова. Тут вони, як і завжди, забувають окремі історичні факти, а інші – безсовісно перекручують.

Зокрема, це дуже добре видно на прикладі історичного трактування початку Другої світової війни, яку комуністи називають вітчизняною.

Тому, говорячи про ювілеї, хочу запропонувати комуністам провести широке громадське обговорення з приводу 75-ї річниці підписання угоди між лідерами двох антилюдських режимів: комуністичного під орудою Сталіна та фашистського – з Гітлером на чолі. Бо це і є справжня історія, яка залишилася нам від комуністичного режиму.

Руками міністрів закордонних справ Німеччини і СРСР – Ріббентропа та Молотова – 23 і 24 серпня 1939 року було підписано Договір про ненапад, який історики називають пактом Молотова-Ріббентропа, з секретним додатком до нього. Цей документ якраз і дав старт найстрашнішій війні в історії людства, в жорнах якої нацисти і комуністи разом перемололи десятки мільйонів людських життів, а серед них і понад 10 мільйонів українців.

Комуністи ретельно приховують і замовчують ще одну історичну дату – так званий парад переможців, на якому комуністи та нацисти спільно святкували успішне розчленування Польщі. Збереглися численні факти та спогади свідків про те, як по вулицях Берестя (сучасний Брест) шеренгами і колонами пройшли військові підрозділи комкора – комуніста Кривошеєва – та нацистського фельдмаршала Гудеріана. Якраз у ці дні до Сибіру потягнулись ешелони, наповнені, як худобою, українцями – галичанами. І такі ж ешелони потягнулись в інший бік із поляками для «переробки» на нацистських фабриках смерті.

Почалися багатотисячні розстріли в Катині, які, як дві краплі води, були схожими на такі ж, але під Смоленськом. Партнери діяли злагоджено, демонструючи спільне ставлення до проблем людського життя, яке і для комуністів, і для нацистів ніколи не мало ніякого значення.

Тільки духовні потвори, в серці яких не залишилося жодної краплі совісті, можуть дозволити собі сидіти, не відриваючи сідниць від депутатських сідал, тоді, коли в залі оголошується хвилина мовчання по невинно загиблих від Голодомору. Отакі вони, сьогоднішні риги-комуністи. І схоже, що історія українських покидьків у владі з повним аморальним та інтелектуальним їхнім виродженням для нас далеко не закінчилася навіть у ХХІ столітті на 22-му році незалежності. Для цих манкуртів наше минуле боротьби за незалежність було і залишається закритим червоною ганчіркою комуністичного прапора та пачками доларових купюр у кіпрських офшорах.